

Osobnosti s erby – 51.část

V další části osobností s erby bych zde zkráj roku odlehčil téma a představil Vám zde dvě osobnosti z konce monarchie ve spojitosti s jídlem specifickým pro naši zem, **chlebíčky a čápy/čápi s mákem**, abych zde opět vnesl optimismus v této pochmurné době „covidové“.

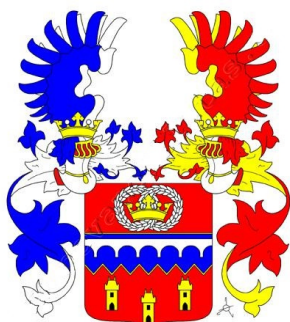

Věhlasnou provozovnu založili v r. 1916 a Jan a Štěpánka Paukertovi jako první pražské velelahůdkářství. Za 1. republiky patřilo mezi tři nejslavnější v Evropě. Jan Paukert je považován za vynálezce tradičního českého chlebíčku. Mezi návštěvníky lahůdkářství patřil například herec a režisér Hugo Haas, pěvkyně Ema Destinová, herečka Lída Baarová, komik Vlasta Burian nebo Jan Werich. Obchod dokonce poskytoval lahůdky rodině

prezidenta T. G. Masaryka. Znárodnění rodinnou tradici ukončilo až do roku 1991, kdy byl podnik v restituci navrácen synovi zakladatelů Janovi. 2008 bylo lahůdkářství znovu otevřeno, jeho provozovatelem se stal nevlastní syn zesnulého Jana Paukerta (zemřel r. 2010), Richard Švec. Ten r. 2013 přenechal provozovnu, která se již bohužel nenachází na Národní třídě na Praze 1, investiční skupině Natland.

Jak vznikl první **chlebíček**? Richard Švec, rodinný přítel, prý vyprávěl, že malíř **Jan Skramlík rytíř z Cronreuthu** pracoval u Paukertů na výzdobě vinárny a měl chuť na něco menšího k snědku, tak na tři kousnutí. Dostal obloženou věku, první chlebíček. Pak se začaly vyrábět další druhy, ale ten pravý, zvaný Paukert, je z dušené šunky, osminky vajíčka, bramborového salátu s domácí majonézou, ementálu, rajčete a uherského salámu. Vyráběly se i chlebíčky s vlašským, bramborovým, francouzským či zeleninovým salátem, specialitou však byly humrové. Díky rodině Paukertově se stal chlebíček jedním z nejžádanějších českých pokrmů, jeho obliba se rozšířila i do střední Evropy. Prý je už v 19. století vyráběl Pražan Lippert, proslavili je ale Paukertovi. Chlebíček se těší velké oblibě u nás, na Slovensku a v Rakousku. Jinde ve světě se neprodává.

Na zámku v Loučeni dosud podávají právě čápy s mákem, sladkou, kterou přivezl z exotických zemí **Alexandr kníže z Thurn-Taxisu**, majitel panství. Jedná se o bramborové šišky obalené v máku, doplněné švestkami, posypané skořicí a zjemněné zakysanou smetanou.

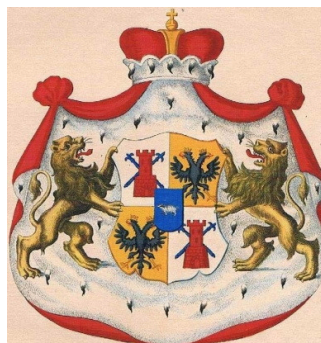

Jan Skramlík rytíř z Cronreuthu

* 1. července 1860, Praha
+ 6. září 1936, Praha

- český malíř a operní pěvec (člen Národního divadla), pocházel ze staropražské rodiny.
- otec **Emilián** byl podnikatel a komunální politik
- 1876-1878 studoval na pražské malířské Akademii
- poté 8 let do Mnichova, kde studoval na Akademii u profesora Wilhelma Lindenschmidta (1829-1895)
- 1886 odešel do Paříže, kde se seznámil s Václavem Brožíkem, poté byl v Praze jeho žákem
- kromě malování se věnoval i opernímu zpěvu, kde byl žákem Josefa Lva. V roce 1889 byl angažován jako barytonista do souboru Národního Divadla v Praze
- v pozdější tvorbě se vrátil k malování portrétů, jeho obrazy byly často reprodukovány v českých časopisech.
- je zastoupený ve sbírkách Národní galerie v Praze a mnoha dalších galeriích doma i v zahraničí.

Zdroj: Wikipedia, www.novanobilitas.eu (autor erbu rytíře Skramlíka – Dr. Michal Fiala) a www.zamekloucen.cz

Alexandr Jan Vincenc Rudolf Hugo Karel Lamoral Eligius kníže z Thurn-Taxisu

* 1. prosince 1851, Loučeň
+ 21. července 1939, Loučeň

- šlechtic z české linie starobylého rodu Thurn-Taxisů. Podporoval české umělce, např. Bedřicha Smetanu, Elišku Krásnohorskou či Rainera Mariu Rilkeho a další.
- Alexandr i jeho žena **Marie A.K. princezna z Hohenlohe-Waldenburg-Schillingsfürstu** byli nadšenými mecenáši umění (sám Alexandr hrál na housle a Marie byla amatérskou malířkou)
- dalšími věhlasnými umělci a intelektuály, kteří ho navštěvovali byli František Xaver Šalda, Karel Bendl, členové Českého kvarteta (Josef Suk), a Mark Twain
- rád cestoval a byl vášnivým lovcem
- se svým otcem, knížetem **Hugem** pomáhali při výstavbě první železnice v kraji.
- Jeho synem byl fotbalový nadšenec **Erich**, viz. OE 37.